

aan des vijands moorddadig vuur waren blootgesteld; dat het *Zeepaard*, door zijne verlorene ligging en den aard van zijn geschut, minder tot stilzwijgen van de *waterbatterij* had toegebracht, dan men wel had kunnen hopen; en eindelijk, dat aan de zijde van de *Gombora*, zoo als reeds aangemerkt is, des vijands vuur levendig was aangewakkerd, zoo besloot de bevelvoerende Generaal, op grond van deze beweegredenen, den terugtogt te gelasten, die des te noodzakelijker was, daar een langer vertoeven de schepen tot eenen volgenden aanval welligt onbruikbaar zoude hebben gemaakt.

De terugtogt geschiedde met orde, terwijl de eene den-
zelfen zeer begunstigde.

Men verloor bij dit gevecht, twee kanonneerbooten. Derzelver equipage werd echter gered. Overigens bedroeg ons verlies:

aan dooden	46
» zwaar gewonden	60
» ligt gewonden	55

in het geheel 161 man.

Alle schepen hernamen, zooveel mogelijk, hunne vorige stellingen, en de Opperbevelhebber keerde aan boord van de *van der Werf* terug.

De Luitenant Kolonel *Keer*, Resident van *Banka*, die, zoo als gemeld is, den Opperbevelhebber met de expeditie was gevolgd, ontving nu last, om weder naar zijne residentie terug te keeren. Het gerucht van den aanvankelijk ongunstigen uitslag der onderneming, aldaar bekend, zoude den onrustigen aanhang des *Palembangschen* Sultans wel eens tot vorige woelingen hebben kunnen doen overslaan. Eenige troepen, alsmede de flotille van *Radja Akil*, keerden met genoemden Resident terug.

Thans bekend zijnde aan welk bijzonder toeval de terugtogt van den 20sten te wijten was, bleef het niet te min eene waarheid, dat land- en zeemagt, door dapperheid en volharding in de bestrijding van zoovele samenloopende moeilijkheden en bezwaren, den Nederlandschen roem waardiglijk hadden gehandhaafd. Een dagorder van den Opperbevelhebber liet beiden daarin regt wedervaren.

De schepen hadden alle, aan romp, tuig en mastwerk, zeer veel geleden; hierin werd echter spoedig voorzien, maar het verlies aan kabels, touwen, ankers en dreggen, was bezwaarlijk te herstellen. Men vond intusschen bij de gezaghebbers op de koopvaardischepen de meeste bereidwilligheid om daarin te helpen voorzien.

De Opperbevelhebber ging op meest al de vaartuigen rond, en bereidde derzelver moedige equipagiën tot eenen volgenden aanval voor; bezocht de gewonden en voorzag in alle benoodigdheden.

Terwijl wij van onze zijde bezig waren met de herstelling der geledene verliezen, bleef de vijand mede niet ledig. Hij bragt, met eene onbegrijpelijke vaardigheid en ijver, de noodige verbeteringen aan zijne batterijen; vermeerderde de *waterbatterij*, door het geschut, dat hij op de kanonneerbooten had gevonden en verzekerde

het paalwerk, hetwelk zijne stelling zoo buitengemeen sterk maakte.

(Het vervolg in het volgend nummer.)

KORT LEVENSBERIGT

VAN WIJLEN DEN LUITENANT-GENERAAL

VOET.

Zelden verlaat een merkwaardig mensch deze wereld, dat wij niet verlangen van zijnen levensloop eenige bijzonderheden te kennen. Naarmate de werkring van den afgestorvene, of het door hem gestichte nut uitgebreider was, is de belangstelling in die bijzonderheden algemeener; en de herinnering, in zulk een levens-overzicht vervat, is eene behoefte daar, waar hoogachting en dankbaarheid den nablijvenden aan den overledene verbonden.

Weinige menschen verlaten dit groote tooneel, waarbij deze behoefte zoo algemeen gevoeld wordt, dan bij het verscheiden van den Man, wiens naam wij, met eerbied, aan het hoofd dezes plaatsten. — Gedurende eenen menschen-leeftijd Leeraar, Gids, ja — om hier de woorden van eenigen zijner voortreffelijkste leerlingen (1) te bezigen — Vader van een aanzienlijk gedeelte van Neêrlands jongelingschap geweest zijnde, is het aantal groot van hen, die, door hoogachting en erkentelijkheid, aan den uitmuntenden VOET verbonden waren. — Die allen verlangen voorzeker eenige bijzonderheden uit het leven van den beminden Voorganger te kennen; en zulks te meer, daar deze, gedurende zijn leven, altijd ontweek, van zich zelven te spreken, zediglijk eenen weg betredende, waarop Hij zoo veel goeds stichtte, bij vermijding, ja, wij zouden schier zeggen, bij verbanning van alle uiterlijke vertooning.

Aan dezen karaktertrek van den Generaal VOET is het mede toe te schrijven, dat wij ons slechts bepalen moeten, bij de mededeeling der belangrijkste tijdvakken uit zijne veeljarige loopbaan, der achtereenvolgende standpunten zijner militaire bevoordering. Het zijn slechts punten, zooveel mogelijk tot eenen slaauwen omtrek vereenigd. Bekwamer hand vulle het hierin ontbrekende aan; opdat ook de levende letter de verdiensten van dezen, in zich-zelfen zoo nederigen, man tot het nageslacht overbrengende.

JOHAN HENDRIK VOET zag het eerste levenslicht te *Duisburg* aan den *Rijn*, op den 22en Februarij des jaars 1758. Op vijfien-jarigen leeftijd ving Hij in gemelde stad zijne academische studiën in de Mathematische- en Physische Wetenschappen aan; en was daarmede gedurende vier jaren, onafgebroken bezig. Het was eerst na de voltooiing dezer studiën, dat Hij, als kadet bij de toenmalige Hollandsche Artillerie in dienst trad. Zijne

(1) Zie: Brief aan de Heeren Officieren bij de korpsen Artillerie en Genie, voor zoo verre die in betrekking hebben gestaan tot wijlen den Luitenant Generaal VOET, van de HH. *van Regteren, van Hooff, Ackermans* en *Bos*.

aanstelling als zoodanig is gedagteekend den 13en Julij 1777. Drie jaren later (13 Junij 1780) werd Hij tot 2e en den 18en November 1787 tot 1en Luitenant bij het wapen der Artillerie bevorderd.

Het was in dezen laatsten rang, dat VOET, als Onder-Directeur, werkzaam was bij eene Militaire-school, welke destijds bestond, onder het bestuur van den Luitenant-Kolonel DE CHASTILLON. Deze school, eerst in 's Hertogenbosch gevestigd, werd naderhand (1780—1789) in Grave overgebracht, en in laatstgenoemd jaar ontbonden.

In datzelfde jaar besloten de Staten tot de oprigting van Artillerie-scholen. Eene derzelve werd te Zutphen geplaatst, en de 1e Luitenant VOET, bij besluit van den 20en Maart 1789, tot Directeur dezer school benoemd. Zijne bevordering tot Kapitein der Artillerie dagteekent van den 22en Februarij 1793.

Op de voordragt van den Directeur-zelfen onthond de Regering deze Artillerie-school in den jare 1794. De Directeur bleef, met tien der oudste kadets van die school, onder de bevelen van den Graaf van WALMODEN dienen, tot dat, in januarij 1795, bij de overgave van Zutphen aan de Franschen, deze zijne dienstbetrekking ophield.

Eene nieuwe organisatie van het leger en het militaire onderwijs had in den jare 1795 plaats. Het getal Artillerie-scholen werd op vier bepaald en een derzelve andermaal te Zutphen gevestigd. De heer VOET werd den 15en October 1795 tot Directeur dezer school benoemd. Aan deze school werd, in den jare 1800 (23 September), een bijzonder gedeelte voor het wapen der Genie toegevoegd, onder bestuur van denzelfden Directeur, die den 29en October 1804 tot Luitenant-Kolonel der Artillerie bevorderd werd.

Na de opheffing der vier Artillerie-scholen en Genie-school, werd d'e van Zutphen onder de benaming van *Algemeene Theoretische en Practische school* voor Artillerie, Genie en Waterstaat, naar Amersfoort verplaatst, onder het bestuur van den heer VOET, met den titel van *Directeur- en Chef voor de Wetenschappen en de Algemeene Directie* dier school. Het hierop betrekkelijk besluit is van den 12en Julij 1805.

De Overste VOET, den 16en Februarij 1807 tot Ridder van de orde der Unie benoemd, werd den 1en Julij 1808 tot Kolonel bij Het, destijds vereenigde wapen van Artillerie en Genie bevorderd.

Een besluit van den Koning van Holland, van den 18en October 1809, vereenigde de school van Zutphen met de *kadetten-school* van Honsholredijk (1), onder de benaming van *Koninklijke Militaire School* in 's Gravenhage. De Kolonel VOET werd kort daarop (den 13en November des zelfden jaars) benoemd tot Generaal-Majoor, Kommandant- en Chef, Directeur der studien aan gemelde school.

Bij de inlijving dezer gewesten bij het Fransche Keizerrijk,

(1) Gesticht bij besluit van den 17^{en} September 1806 en uitlootend tot vorming van Officieren voor Infanterie en Kavallerie bestemd.

werd de school te 's Gravenhage ontbonden en derzelve Directeur benoemd tot Generaal de Brigade bij het korps fransche Artillerie, en tevens tot Kommandant van de Artillerie-school te Douai, bij Keizerlijk besluit van den 27en December 1810.

De Generaal VOET verzocht, al dadelijk, zijn ontslag uit deze betrekking. Bij besluit van den 24en januarij 1811 werd aan dit, bij herhaling geuit verlangen voldaan, en de Generaal op pensioen gesteld.

Een Keizerlijk besluit van den 7en Maart 1812 benoemde den Generaal VOET tot Ridder van de Reunie.

Van alle militaire betrekkingen ontslagen sleet de verdienstelijke VOET, in eene wetenschappelijke afzondering, de weinige jaren, die tusschen het laatstgenoemde tijdvak en dat der herkrijging onzer onafhankelijkheid verliepen. De herleving van den Nederlandschen staat bragt ook dezen man op het standpunt terug, waar hij reeds zooveel nuts gesticht had en waar Hem nog zooveel goeds te verrigten overbleef. Een besluit van den Souvereinen Vorst, van den 12en Maart 1814, benoemde VOET tot Generaal-Majoor, Kommandant Directeur der te Delft gevestigde Artillerie- en Ingenieur-School, welke school tevens bestemd was tot opleiding van Infanterie- en Kavallerie-Officieren, en Ingenieur van den Waterstaat, en waarbij later eene bijzondere afdeeling voor de Marine gevoegd werd.

De Generaal VOET, den 24en November 1816 tot Luitenant-Generaal (*titulair*) en den 17en November 1818 tot Ridder van de Militaire Willemsorde 3e klasse benoemd, bleef in deze betrekking tot de ontbinding der laatstgemelde school in den jare 1828. Het militaire onderwijs verloor echter den onvermoeiden man niet; en gedurende de jaren 1828, 1829 en 1830, was Hij, als Voorzitter der Kommissie tot het examineren der voor den rang van Officier aspirerende Militairen van de Wapens der Infanterie en Kavallerie, werkzaam. Na eene ongesteldheid van eenige weken en bijkomende verzwakking, eindigde Hij den 31en Mei dezes jaars zijne belangrijke loopbaan.

Wij hebben in deze weinige regels slechts de voornaamste tijdpunten uit het militaire leven van den Generaal VOET aangewezen, en, zoo als wij reeds opmerkten, niets dan eenen flauwen omtrek geleverd. Wij mogen echter deze schets, ook als zoodanig, niet voltooid achten, indien wij daarbij niet bijzonder gewaagden van den invloed, door den verdienstelijken man op het militaire onderwijs uitgeoefend. Dit belangrijk vak maakte, reeds van den aanvang zijner loopbaan af, het voorwerp zijner werkzaamste bemoeijingen uit, en bleef zulks tot aan het einde zijns levens. Groot is dan ook het nut door Hem daarin gesticht; en de voortreffelijke rigting, achtereenvolgens aan dat onderwijs hier te lande gegeven, is voornamelijk aan zijne behartiging te danken. Zijne verdiensten in dezen zijn nog opmerkelijker, wanneer men zich in gedachten, in het tijdvak verplaatst, waarin de Generaal VOET zijne loopbaan aanving, en den toestand van het onderwijs destijds vergelijkt met dat, waarop het thans is, en waarop het, door den begaafden man zelve, of althans onder zijne leiding, gebragt is. Vvaarlijk! bij deze vergelijking weet men niet wat meer toe te juichen: of de heldere inzichten,

wat het onderwijs-zelf betrof, of de menschenkennis, waarmede die betere denkbeelden werden verwezenlijkt en in toepassing gebragt!

De Generaal VOET genoot dan ook de voldoening van eenen rijken oogst op zijnen arbeid ingezameld te hebben. Groot is het aantal Officieren, die door Hem opgeleid, en, met hooge onderscheiding dienende, de schoonste lofspraak op hunnen vereerden Gids en Voorganger vormen. Menige door Hem gekweekte plant mogt Hij tot eenen schoonen boom opgewassen zien; en door velen bemind, was de avond zijns levens voor Hem het gelukkig einde van eenen welbesteden dag.

Ten bewijze dat ook de burgermaatschappij de verdiensten van den Generaal VOET huldigde, kunnen, onder anderen, ook dienen Zijne benoemingen als lid van onderscheidene Geleerde Genootschappen in ons Vaderland. Het *Bataafsch-Genootschap van Proefondervindelijke Wijsbegeerte te Rotterdam* benoemde Hem den 7en Augustus 1806 tot haar medelid; de *Koninklijke Maatschappij van Wetenschappen te Haarlem* vereerde Hem den 31en Mei 1808 haar lidmaatschap. Den 11 April 1809 werd de heer VOET *Correspondent* der 1e klasse van het *Koninklijk Instituut van Wetenschappen, Letterkunde en Schoone Kunsten*; en den 18 julij 1819 gewoon lid van het *Provinciaal Utrechts Genootschap van Kunsten en Wetenschappen*. Het *Amsterdamsch Wiskunstig Genootschap* onder de zinspreuk: *Een onovermoeide arbeid komt alles te boven*, had den Generaal VOET den 1e Augustus 1811 met het diploma als *buitengewoon lid van Verdiensten in het Wetenschappelijke vak* dezes Genootschaps vereerd.

PLAATS GEHAD HEBBENDE PROMOTIEN, BIJ HET LEGER.

VOLGENS Zr. M^{te}. BESLUIT VAN DEN 5den JUNIJ 1832, n°. 21.

(*Vervolg van Nummer 32*)

Bij de 8ste afdeeling Infanterie:

Tot kaps.: de 1ste luits. E. A. Alings en B. A. van Boelens, beiden van de afdeeling.

Tot 1sten luit.-adj., den 2den luit.-adj. J. H. van der Myll Dekker, van de afdeeling.

Tot 1ste luits.: de 2de luits. VV. A. T. Frowein, van de 7de afdeeling infanterie; B. H. Frackers, van de afdeeling; A. V. Ahrens, van de 17de en J. N. L. Dubois, van de 14de afdeeling infanterie; P. Booden en H. Dekens, beiden van de afdeeling; A. Gersom, van de 18de en J. B. Serestre van de 12de afdeeling infanterie; en P. P. van Gorkum, van de afdeeling, met bepaling voor dezen laatste, dat hij bij het departement van oorlog werkzaam zal blijven.

Tot 2de luits.: den kadet-serg.-titulair J. Wiltens, van de militaire akademie, en tijdelijk dienende bij de afdeeling; de serg.-majors C. A. H. Knock, P. VVetselaar, J. H. Nieuland, respectievelijk van de afdeeling, en D. A. Valkenburg, van de 9de afdeeling infanterie; de serg. H. Gout, A. C. VV. Duran en J. F. VV. Schaeffer, respectievelijk van de afdeeling; J. Amiot, van de 2de grenad.; mitsgaders den fourr. A. Lulofs, van de 2de.

Bij de 9de afdeeling Infanterie:

Tot kaps.: de 1ste luits. J. J. Dellwig, van de 8ste afdeeling infanterie, en F. A. A. Siborgh, van het 2 bat. jagers.

Tot 1ste luits.-kwartierm.: de 2de luits.-kwartierm. J. H. R. van Stuwe en J. Bogaard, beiden van de afdeeling, met bepaling voor den eerstgenoemde, dat hij bij het departement van oorlog werkzaam zal blijven.

Tot 1ste luits.: de 2de luits. J. D. M. van der Vlist, van de 18de afdeeling infanterie; H. L. C. Grond, van de afdeeling; J. VV. Schutter, van de 5de, J. J. Rost van Tonningen, van de 7de, C. H. Eschauzier, van de 5de afdeeling infanterie; K. Pfeiffer, H. J. van Noubuis en J. Kraat, respectievelijk van de 2de.

Tot 2de luits.: den serg. L. C. Terstal, van de 5de afdeeling infanterie; den kadet O. N. Mulert, van de militaire akademie en tijdelijk dienende bij de 7de afdeeling infanterie; den serg. E. R. Smit en den fourr. J. van Tongeren, beide van de 7de, den serg. P. A. Kempres, van de 12de, de serg.-majors VV. A. Carré, van de 14de, H. Mulder en J. G. Pex, beiden van de 17de, mitsgaders den serg. J. G. Lindeman, van de 18de afd. inf.

Bij de 10de afdeeling Infanterie:

Tot kaps.: de 1ste luits.-adjudanten L. M. van Onzelen, van het algemeen depôt der landmagt n°. 33, en P. C. Zeewoldt, van de 9de, mitsgaders den 1sten luit. H. VV. Piccard, van de 8ste afdeeling infanterie.

Tot 1sten luitenant-adjutant, den 2den luitenant-adjutant L. E. Tiesselinck, van de afdeeling.

Tot 1ste luits.: de 2de luits. J. VV. Kröller, E. P. R. VVorm en G. L. H. VVeinhagen, respectievelijk van de afdeeling.

Tot 2de luits.: den serg.-majoor A. H. Planten, van het 1ste bataillon jagers, en de sergeanten P. A. J. Gosenson, van de 7de, en A. A. E. H. Bachman en J. Hoffman, beiden van de 9de afdeeling infanterie.

Bij de 12de afdeeling infanterie:

Tot kaps.: de 1ste luits. J. Crevecœur, van de 5de afdeeling infanterie, en J. P. van Buren, van de afdeeling.

Tot 1ste luits.: de 2de luits. J. J. Langguth, van de 2de; F. H. Tindal, van de 9de, en J. P. van Doelen, van de 10de afd. inf.; J. A. Hultman, van de 2de afd. en J. Toewater, van de 17de afdeeling infanterie.

Tot 2de luits.: den kadet-serg. K. P. A. Hofmann, van de 2de; den serg.-majoor D. Molenaar, van het 2de bataillon jagers; de sergeanten P. Prinsen en J. B. Baenen; de eerstgenoemde van de 17de en laatstgemelde van de 18de afd. inf.; mitsgaders den fourrier F. T. H. Campbell, van de 7de afd. inf.

Bij de 13de afdeeling Infanterie:

Tot kaps.: de 1ste luitenant-adjudanten A. C. Reijers, van de 5de afd. inf. en R. H. Kooij, van de 2de; alsmede de 1ste luits. J. R. B. Veeren, van de 2de afd. en A. de Neve van de 2de afd. inf.

Tot 1ste luits.: de 2de luits. A. J. van Schermbek, van de 5de en C. J. VV. van Engels, van de 7de afd. inf.; J. E. Gillot, van de 2de; F. G. Kars en L. C. Bodmer, beiden van de 5de afd. inf.; alsmede P. C. de Leeuw van Coolwijk van de 2de.

Tot 2de luits.: de sergeanten M. van Suchtelen en G. von Fürstenreht, beiden van de 2de afd. grenad.; T. F. J. Veeren, van de 2de afd. inf., en F. Pompe van Meerdervoort, van het 4de bat. art. nat. mil.; mitsgaders de serg.-majors G. J. Haak, van de 7de, H. van Slooten, van de 14de en F. J. Wiesner, van de 17de afd. inf.

Bij de 14de afdeeling Infanterie:

Tot kaps.: de 1ste luits. P. Mattheijer, van de 9de en F. A. J. de Lompriet, van de 2de afd. inf., en L. Hartt van de 2de afd. grenad.

Tot 1sten luitenant-adjutant, den 2den luitenant-adjutant L. van Gorkum, van de 2de.

Tot 1sten luitenant-kwartiermeester, den 2den luitenant-kwartiermeester J. C. Thiel, van de 2de, met bepaling dat hij bij het departement van oorlog werkzaam zal blijven.

Tot 1ste luits.: de 2de luits. F. VV. Iffschman, van de 2de; VV. van den Burg, van de 18de afd. inf. J. A. Freund, van de 2de; L. F. Ulderink, van de 8ste en G. F. J. Buff, van de 12de afd. inf.; B. L. Rappard, van de 2de afd.; G. J. van Hoogenhuize, van de 13de afd. inf. en N. G. Lot'chius, van de 2de.

Tot 2de luits.: de sergeanten J. E. H. Libourel, van de 2de; G. van Leeuwen, van de 9de, K. J. Hegglin, van de 12de.